

**Nd.**

**203. Nefndarálit**

um frv. til laga um breytingar á og viðauka við lög nr. 44 frá 10. nóv. 1913 um forðagæslu.

Nefndin er sammála um það, að frv. þetta sje nauðsynleg breyting á forðagæslulögunum til þess að þau komi að fullum notum og leggur til að deildin samþykki það með fáeinum breytingum.

Það hefur komið í ljós, að í sumum hreppum er algerlega vanrækt að kjósa forðagæslumenn. Forðagæslulögin frá 10. nóv. 1913, ráða ekki heppilega fram úr þessu vandkvæði og úr því er bætt með 1. gr. þessa frv.

Samkvæmt 6. gr. forðagæslulaganna skulu forðagæslumenn gefa búendum »holl ráð og bendingar« en eftir 10. og 11. gr. skulu þeir »hvetja búanda til þess að afla sjer fódurs, ef unt er, eða ráða honum hverju hann skuli farga«. Þá geta þeir og skipað búandanum að afla sjer fódurbirgða eða farga búpening. Nú má eflaust gera ráð fyrir að þessum hollu ráðum og skipunum sje ekki ætíð hlýtt og er þá ekki hætt við að lögin nái ekki tilgangi sínum, verði pappírslög, sem valdi kostnaði einum og fyrirhöfn. Með 2. gr. frv. er hreppstjórum og sveitastjórnnum fengið nægilegt vald í hendur til þess að ráð forðagæslumanns komi að haldi og að peningur búenda falli ekki, ef nokkrum vörnum verður við komið.

Nefndin leggur til að frv. verði samþykkt með þessum

#### BREYTINGUM:

1. 2. gr. 2. setning 2. greinar orðist svo:

Skal hreppstjóri ef unt er, með ráði forðagæslumanns eða forðagæslumanns og hreppsnefndaroddvita, afla eða láta afla gegn ábyrgð sveitarsjóðs, en á kostnað búanda, fódurs handa skepnum hans eða koma þeim í fódur annarsstaðar o. s. frv.

2. Í 2. kafla 11. gr. falli burt orðin: »fódurskortí,«.

Einar Arnórsson  
formaður.

Guðm. Hannesson  
skrifari.

M. J. Kristjánsson.

Hjörtur Snorrason. Skúli Thoroddsen. Pjetur Jónsson. Sigurður Sigurðsson.